

de forløbne Vintermaaneder. Med Hensyn til Afleveringen af Kartofler i Maj—Juni Maaned fastslaas det i Ændringsforslaget, at det skal ske ved frivillig Overenskomst. Jeg vil nu gerne, idet jeg omtaler dette Spørgsmaal, rette en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister gaaende ud paa, at hans Ret til at paalægge Jordbrugerne at afgive Kartofler til de i Lovforslaget fastsatte Priser ikke maa blive benyttet ensidigt, saaledes at det bliver enkelte Landmænd, der faar dette Paalæg og kommer til at føle Ulemperne derved. Jeg henstiller, at denne Sag maa bringes i Orden paa den Maade, at Paaligningen sker saa ligeligt som paa nogen Maade muligt. Og dernæst vil jeg gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han, naar der foreligger tilstrækkelige Oplysninger om, hvor stor Avlen af Kartofler er her i Landet, og det da skulde vise sig, at Avlen er saa stor, at der kan blive en ikke ringe Del at anvende til Foderbrug, efter Forhandling med de sagkyndige, han har til Raadighed at forhandle med, vil have Opmærksomheden henvendt paa at frigive noget af Avlen, da det er af ikke ringe Betydning, om der kan blive frigivet en Del Kartofler til Foderbrug.

Jeg skal dernæst udtale, at vi i Udvalget har drøftet et Spørgsmaal, der omhandles i Lovforslagets § 6, angaaende Tilskuddet til Slagterierne. Det drejer sig her om et Tilskud paa 32,5 Øre pr. kg, og den højtærede Minister har i Bemærkningerne til Lovforslaget fremhævet, at naar dette Tilskud paa 32,5 Øre blev ydet, naaede vi op paa en Pris af 172,5 Øre, hvilket vilde svare til Produktionsprisen, den Udgift, der var forbundet ved at producere Svinene til Slagteribrug. Der har i Udvalget været ikke ringe Tvivl om, hvorvidt den Beregning, den højtærede Minister har lagt til Grund, er rigtig, idet der synes at være mest Grund til at mene, at Prisen kun vil blive 164,5 Øre. Det var kedeligt nok, om der skulde opstaa en Misforstaaelse om dette Spørgsmaal, og jeg mener derfor at burde henstille til den højtærede Minister, om han ikke mener, der kunde være Anledning for ham til at drøfte dette Spørgsmaal lidt nærmere med Lederne af Slagterierne, saa at der kunde komme en Forstaaelse af dette Spørgsmaal, og at Misforstaaelser omkring i Landet blev undgaaet.

Som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget drøftet et Spørgsmaal, som blev rejst ved første Behandling, angaa-

ende Sikring af Boghvede og Maltspirer til Fremstilling af den nødvendige Brødgær. Den højtærede Minister har lovet at drage Omsorg for, at dette kan ske, ligesom han ogsaa har lovet at drage Omsorg for, at Stamsæd og anden Saasæd kan faa den forudsatte Anvendelse. Det vilde jo være ret uheldigt, om de Foranstaltninger, der her træffes, skulde lægge Hindringer i Vejen for Anvendelsen af den bedste Saasæd.

Endnu har jeg kun at sige et Par Ord om det sidste Punkt, der omtales i Betænkningen, nemlig Modtagelsen af Korn fra Landmændene, naar Tærskning har fundet Sted i Løbet af Efteraaret. Det vil efter min Mening være af ikke ringe Betydning, at Landmændene faar Lejlighed til straks efter Tærskningen at aflevere det Korn, som det er deres Pligt at aflevere. Det vil betyde en ret stor Ulejlighed for dem at skulle opbevare det hjemme til en senere Tid, og for mange Landmænd vil Opbevaringen af et saadant Kvantum Sæd være saa godt som umulig, særligt paa de Steder, hvor der foretages Damptærskning. Den højtærede Minister har ogsaa lovet at drage Omsorg for, at dette Ønske kan imødekommes. Og jeg skal kun fremhæve, at det ikke alene for Landmændenes Skyld vil være af Betydning, men at det ogsaa vil være af ret stor Betydning for Staten at faa Kornet netop i Efteraaret, naar Damptærskningen har fundet Sted, idet det vistnok er en Kendsgerning, at det Korn, som tærskes om Efteraaret ved Damptærskning, er mere holdbart end det, som tærskes senere paa Vinteren. Naar Kornet er høstet godt og saa bliver tærsket ved Damptærskning, kan det opbevares til henad Sommeren, uden at der behøver at foretages videre Pasning, og det er vist noget, som ikke vel kan lade sig gøre, hvor det drejer sig om Korn, der tærskes og afleveres senere paa Vinteren. Jeg fremhæver dette noget udførligt, fordi jeg er tilbøjelig til at tro, at de Ulemper, som ellers efter min Opfattelse vil fremkomme paa Grund af, at Kornet ikke skal betales efter Kvalitet, efter hollandsk Vægt, vil modarbejdes noget, naar vi faar ordnet Forholdene saaledes, at der kan modtages en Mængde Korn i Efteraaret, som saa kan opbevares til Anvendelse i Løbet af den kommende Sommer.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg paa hele Udvalgets Vegne skal anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i det høje Ting.